

Az utolsó vonulás

[2014. június]

Elvonultak nagy égiháborúk,
nyomukban tisztán látszottak a
csörtetve vonuló csordák.
Földi háború sokszor rám borult,
és mindig hajlottam hinni, hogy
megmarad ez a csepp enyém-ország.

Láttam surranni halak hadát.
Mintha egyszerre lázadtak volna
éltető közegük ellen.
Tengeren túl, messze, odaát
bámulnom kellett vadult Afrikát,
porból kellett lélegzetet vennem.

Most megvetem hátam a Kárpátoknak.
Annyit éltem, mint e könyökhajlat,
ám ő még étellel teli.
Mi eldübörgött, már nem ábrándoztat.
Nézem, a völgyben százezer lány vonul –
s párját, ágyát mind nélkülem leli.

2013. augusztus 15.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Czegő Zoltán

Látó Szépirodalmi Folyóirat